

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. [...] Spółki z o.o. w W.
przeciwko R. [...] Spółce z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w tej kwestii musi być oparte na ocenie, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.): 1) w związku z potrzebą wykładni uchylonego już art. 479¹² § 1 k.p.c. i rozstrzygnięcia, czy w świetle tego przepisu prawidłowe jest powtórne dopuszczenie dowodu z zeznań świadka, który był już przesłuchany, został przez sąd zwolniony i nie istniała jakakolwiek podstawa do jego przesłuchania na kolejnej rozprawie, na którą nie został wezwany, a strony nie złożyły formalnego wniosku o jego przesłuchanie; 2) w związku z potrzebą wyjaśnienia, jaki charakter ma dokument będący „potwierdzeniem salda” i odpowiedź na pytanie, czy potwierdzenie salda przez byłego prokurenta spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w czasie gdy była ona powiązana z nabywcą wierzytelności oraz ze swoim pierwotnym wierzycielem jest niewłaściwym uznaniem długu; 3) w związku z przyjęciem przez Sąd Apelacyjny za własne ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, bez odniesienia się i rozważenia zarzutów apelacji.

Pozwany powołał się też na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) w związku z błędną wykładnią i niewłaściwym

zastosowaniem przepisów regulujących kwestie istnienia zobowiązania po stronie pozwanej oraz w związku ze sposobem przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka K. S..

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (Lex nr 1214575), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie analizuje zasadności podstaw skargi kasacyjnej, niemniej jednak rozważa, czy pozostają one w związku z przytoczonymi przez skarżącego przesłankami przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym zagadnień prawnych sformułowanych jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może bowiem dojść jedynie wtedy, gdy wskazane przez skarżącego podstawy skargi kasacyjnej pozwalają na ich ocenę i sformułowanie na nie odpowiedzi. Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym nie może bowiem wyjść poza granice zaskarżenia i podstawy skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.); związany jest też ustaleniami faktycznymi Sądów *meriti* przyjętymi za podstawę rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Skarżąca w niniejszej sprawie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczyła się do sformułowań streszczonych wyżej problemów, ale nie przedstawiła w nim argumentacji, która by wskazywała na to, że mają one cechy istotnych zagadnień prawnych w znaczeniu przytoczonym wyżej. Rozważania pozwanej na temat wykładni art. 479¹² § 1 k.p.c. i sposobu przeprowadzenia dowodu z uzupełniających zeznań świadka nie tylko że pozbawione są jakiegokolwiek abstrakcyjnego charakteru ale też pomijają treść zapisów do protokołu rozprawy, na której doszło do przesłuchania świadka, a podstawą tego działania Sądu był wniosek powódki o jego uzupełniające przesłuchanie, wobec czego pozwana złożyła zastrzeżenia na podstawie art. 162 k.p.c.

Wywód na temat potrzeby wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy o charakterze dokumentu będącego potwierdzeniem salda nie został poparty odwołaniem się do jakiegokolwiek przepisu, którego wykładni te wyjaśnienia miałyby służyć. Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, że na temat potwierdzenia salda Sąd Najwyższy już się wypowiadał (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z 25 listopada 2005 r., V CK 381/05, z 26 listopada 2004 r., i CK 279/04).

W zakresie oczywistej zasadności skargi jako podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy wskazać, że skonfrontowanie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozawala stwierdzić, żeby skarga była oczywiście uzasadniona, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), orzeczono jak w sentencji.

[aw]